

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Prev 469/07
29.11.2007. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Zvezdane Lutovac, Mihaila Rulića i Predraga Trifunovića, članova veća, u parnici tužioca AA, vlasnika "AA", čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog "BB", radi duga, vrednost predmeta spora 986.000,00 dinara, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv rešenja Višeg trgovinskog suda I Pž.5320/07 od 05.07.2007. godine, u sednici veća održanoj dana 29.11.2007. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija tužioca izjavljena protiv rešenja Višeg trgovinskog suda I Pž.5320/07 od 05.07.2007. godine u delu u kome je potvrđeno rešenje Trgovinskog suda u Beogradu I P.85/01 od 10.04.2007. godine kojim je odbijen predlog punomoćnika tužioca od 23.02.2007. godine za vraćanje u pređašnje stanje zbog propuštenog ročišta od 14.02.2007. godine kao neosnovan.

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv drugostepenog rešenja kojim je potvrđeno prvostepeno rešenje I P.85/01 od 14.02.2007. godine kojim se tužba smatra povučenom.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Trgovinskog suda u Beogradu I P.85/01 od 14.02.2007. godine konstatovano je da se tužba smatra povučenom. Rešenjem istoga suda I P.85/01 od 10.04.2007. godine odbijen je predlog punomoćnika tužioca od 23.02.2007. godine za vraćanje u pređašnje stanje zbog propuštenog ročišta od 14.02.2007. godine kao neosnovan.

Rešenjem Višeg trgovinskog suda I Pž.5320/07 od 05.07.2007. godine odbijene su kao neosnovane žalbe tužioca i potvrđena rešenja Trgovinskog suda u Beogradu I P.85/01 od 14.02.2007. godine i rešenje I P.85/01 od 10.04.2007. godine.

Blagovremenom i dozvoljenom revizijom tužilac pobija rešenje Višeg trgovinskog suda I Pž.5320/07 od 05.07.2007. godine zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava sa predlogom da se nižestepena rešenja ukinu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Ocenjujući dozvoljenost revizije u smislu člana 401. stav 2. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" br. 125/04 od 22.11.2004. godine), Vrhovni sud Srbije smatra da revizija tužioca nije dozvoljena u odnosu na rešenje za povraćaj u pređašnje stanje.

Prvostepenim rešenjem, koje je potvrđeno rešenjem Višeg trgovinskog suda odbijen je predlog punomoćnika tužioca od 23.02.2007. godine za vraćanje u pređašnje stanje zbog propuštenog ročišta od 14.02.2007. godine kao neosnovan.

Dozvoljenost revizije protiv rešenja drugostepenog suda regulisana je odredbom člana 412. stav 1., 2., 3. i 4. važećeg Zakona o parničnom postupku. Tom odredbom je propisano da stranke mogu izjaviti reviziju i protiv rešenja drugostepenog suda kojim je postupak pravosnažno okončan. Revizija protiv rešenja nije dozvoljena u sporovima u kojima ne bi bila dozvoljena revizija protiv pravosnažne presude (član 394. stav 2. i 3. važećeg ZPP). Revizija je uvek dozvoljena protiv rešenja drugostepenog suda kojim se izjavljena žalba odbacuje, odnosno kojim se potvrđuje rešenje prvostepenog suda o odbacivanju revizije.

Iz navedene zakonske odredbe proizilazi da se ovaj zakonski propis odnosi na procesna rešenja drugostepenog suda kojima je postupak pravosnažno završen. To su rešenja kojima se tužba odbacuje zbog apsolutne nenadležnosti suda, neurednosti tužbe kad nedostatak nije otklonjen, nedostataka u pogledu stranačke ili parnične sposobnosti koji nisu mogli biti otklonjeni kao i u slučaju drugih procesnih smetnji koje sprečavaju vođenje postupka.

Međutim u navedena procesna rešenja ne spada predmetno rešenje kojim je odbijen predlog za vraćanje u pređašnje stanje. Takvim rešenjem se postupak pravosnažno ne završava. Rešenje drugostepenog suda je pravosnažno, međutim takvim rešenjem pravosnažno nije okončan parnični postupak. Iz tih razloga i nije dozvoljena revizija tužioca protiv rešenja drugostepenog suda kojom je potvrđeno prvostepeno rešenje o odbijanju predloga za vraćanje u pređašnje stanje zbog propuštenog ročišta.

Iz navedenih razloga, primenom člana 404. Zakona o parničnom postupku odlučeno je kao u stavu prvom izreke.

Ispitujući pobijano drugostepeno rešenje, u delu u kome je potvrđeno prvostepeno rešenje da se tužba smatra povučenom, u smislu člana 399. u vezi člana 412. Zakona o parničnom postupku Vrhovni sud Srbije smatra

reviziju tužioca neosnovanom.

Prema stanju u spisima, na raspravu zakazanu za 14.02.2007. godine do njenog zaključenja nisu pristupili punomoćnik tužioca (kome je datum održavanja rasprave saopšten na prethodnom ročištu 25.12.2006. godine), kao ni tuženi koji je uredno pozvan.

S obzirom na ovako utvrđeno činjenično stanje pravilno je drugostepeni sud pobijanim rešenjem odlučio kada je potvrdio prvostepeno rešenje da se tužba smatra povučenom. Razloge za takvu odluku prihvata i ovaj sud.

Neosnovano se revizijom tužioca ukazuje da je pobijano rešenje doneto uz pogrešnu primenu odredaba Zakona o parničnom postupku.

Članom 296. stav 2. Zakona o parničnom postupku propisano je da ako sa ročišta za glavnu raspravu neopravdano izostanu i tuženi i tužilac tužba se smatra povučenom.

Revizijskim razlozima ne dovodi se u sumnju pravilnost zaključka nižestepenih sudova da su ispunjeni procesni uslovi iz člana 296. stav 2. Zakona o parničnom postupku kojim se tužba smatra povučenom.

Shodno zakonskoj odredbi iz člana 296. stav 2. ZPP potrebno je da na ročište za glavnu raspravu ne dođu tuženi i tužilac i da je takav izostanak neopravdan.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja proizilazi da na ročište koje je bilo zakazano za 14.02.2007. godine nisu pristupili ni punomoćnik tužioca ni tuženi koji su bili uredno pozvani. Pri tom izostanak tužioca kako to pravilno zaključuju sudovi nije bio opravdan.

Stoga se neosnovano revizijom tuženog ukazuje da nije bilo mesta donošenju pobijanog rešenja usled toga što nisu ispunjeni zakonski uslovi.

Tužilac i tuženi nisu pristupili na ročište koje je održano dana 14.02.2007. godine. Sudovi su cenili opravdanost razloga zbog kojih tužilac nije mogao da pristupi na navedeno ročište i nisu uvažili njegove izvinjavajuće razloge zbog kojih je propustio to ročište. U takvoj situaciji zaključak sudova da je ispunjen uslov propisan članom 296. stav 2. Zakona o parničnom postupku je pravilan, a pravilnost tog zaključka navodima revizije, nije dovedena u sumnju.

Sledom iznetog odlučeno je kao u izreci u smislu člana 405. stav 1. a u vezi člana 412. ZPP.

Predsednik veća - sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

NN